

Θρῆας Χερσονησιῶν.
 Ζεύς. ἦν. Ἄγριος. Φαρδίνος
 Τείχη. Χερσόν. Κερμινίδης. Κεραυνοῦ. Δικαιοῦ.

Θενὼν Δία τὰν Ἄγριον Φαρδίνον θεὸς θυμῶτος ὃ θυμῶτι.
 αἱ καὶ ἦτορας οἱοὶ εἶναι καὶ χύρην βα δάχνη ἐχόντι βα Χερσονα-
 σίαν. ὁμοιοῦσιν κατὰ σιλικίας ὃ θυμῶτος εἶρεως καὶ εἰρήνῃ ὃ.
 οὐ πορδὶν Χερσονάσων δὲ Κερμινίδην δὲ Κεραυνοῦ γένεα δ.
 δὲ τὰς τὰ ἀγρίας δάχνη δὲ τὰς ἀγρίας χύρας αὐτὰν Χερσονάσας νέ-
 κωναι ἢ ἐνέκων οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲ εἶναι δὲ πορδὶν ἀγρίας δια-
 γυγὰς τῶν δάκμων τῶν Χερσονάσων, οὐδὲ κατὰ τῶν δάκμων
 τῶν 15 οὐδὲ τῶν πορδὶν καὶ κατὰ τῶν πορδὶν οὐδὲ συμ-
 μῶς ἀλλὰ ἐφαρμύζοντες δάκμων. τῶν κατὰ εἶναι καὶ εἰρήνης εἰ-
 σθεναι τῶν πορδὶν καὶ πορδὶν ἢ ἀγρίας Χερσονάσων ὅτι ἢ
 Κερμινίδην ἢ Κεραυνοῦ ἢ τὰ δάχνη καὶ χύρας τὰν Χερσονα-
 σίαν καὶ δάκμων καὶ θυμῶτος βα ἀγρίας καὶ δικαιοῦσας εἰ-
 ρῆς καὶ πορδὶν καὶ τῶν δάκμων 15. τῶν δάκμων διαγυγὰς, καὶ
 οὐκ ἐχθροῦσιν τῶν πορδὶν οὐδὲν οὐδὲ πορδὶν οὐδὲ πορδὶ
 πορδὶν, οὐ μὲν τὰν πορδὶν πορδὶν οὐδὲ πορδὶν οὐδὲ πορδὶ
 πορδὶν δὲ πορδὶν πορδὶν καὶ πορδὶν οὐδὲ πορδὶν πορδὶν πορδὶν
 καὶ πορδὶν οὐδὲν οὐδὲν τῶν πορδὶν τῶν καὶ ἀγρίας δ.
 δὲ τῶν πορδὶν πορδὶν πορδὶν οὐδὲ πορδὶν οὐδὲ πορδὶν
 πορδὶν καὶ πορδὶν πορδὶν κατὰ τῶν πορδὶν. δὲ πορδὶν οὐδὲ
 πορδὶν οὐδὲ κατὰ τῶν πορδὶν τῶν Χερσονάσων δὲ κατὰ
 τῶν πορδὶν οὐδὲ, οὐ μὲν πορδὶν τῶν πορδὶν τῶν δάκμων
 καὶ δὲ τῶν πορδὶν καὶ εἶναι κατὰ τῶν πορδὶν οὐδὲ κατὰ, δι-
 αγυγὰς τῶν πορδὶν εἶναι καὶ πορδὶν καὶ πορδὶν πορδὶν

Revue
 des Et Grecques
 T.V. 1892
 σ 104.5

Ῥώμας Χερσονησιῶν ὅντι ἐν Κριμαίᾳ.
 Δημιόφει. ΣΤῆος. Κατάραι.

δε λα ναυτία· καὶ εἰδὶνα καὶ ἄδ συνιστοῦσαν ἀποδοῦμαι εἶσαι ἡ γῆ.
 κομίσαν ἐπαγγέλλω τοῖς βασιλεῦσιν· ὅδε οἶδ' αὖτε δεδεῖς ἀποδοῦμαι
 ἀποδοῦμαι οὐδὲ ἐπαγγέλλω ἄλλοις ἀπὸ τοῦ ἐστίου, ἀλλ' ἐν⁵⁰ Χερσονήσῳ,
 Λεῦ καὶ βα καὶ ὅγιε καὶ βασιλεῦ καὶ θεοὶ ἐγγύστοι, ἐμμένον
 ἢ μὴ καὶ ἐν εἰν ἐν δουλοῖς καὶ αὐτοῖς καὶ γένει καὶ τοῖς γυνό, ἐν
 ἐμμένοντι δε καὶ καὶ καὶ αὐτοῖς καὶ γένει καὶ τοῖς γυνό, καὶ ἐν⁵⁵ καὶ ἐν
 γὰρ μὴ μὴ δαγέσσα καὶ πρὸς γένοι μὴ γυνάται . . . νοῦ ἐν
 ἐν⁶⁰.

Notes

Nos lecteurs n'ont pas oublié l'intéressant Serment de Chersonèse
 qui a été publié pour la première fois dans la Revue (IV 388) par
 M. Contoleon. Depuis lors M. Latyschew a donné dans p. 479 suivi
 une édition beaucoup plus correcte et plus complète de ce texte, sur-
 vivie d'un précieux commentaire, où les questions topographiques sont
 surtout servies de très près. L'importance de ce document et le peu
 de publicité dont jouissent en France les Sitzungsberichte où il a pa-
 ru nous font au devoir de le replacer sous les yeux de nos lecteurs.

L'astèle, ornée d'un fronton, a 1^m 39 de hauteur, sur 0^m 38
 de large. L'écriture est régulière, mais non soignée. Les let-
 tres O et Θ sont plus petites que les autres; le K a des branches
 courtes, le Σ les branches divergentes. On remarquera encore les for-
 mes ΓΝΙΕΥ.